

ຄໍາແນະນຳເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບາງມາດຕາຂອງ
ບົດແນະນຳເລກທີ 02/ທຫລ ລົງວັນທີ 29/9/2003

ເຖິງ: ບັນດາສາຂາ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ທະນາຄານທຸລະກິດທຸກແຫ່ງ
ລວມທັງທະນາຄານສົ່ງເສີມກະສິກໍາໃນທົ່ວປະເທດ.

ເລື່ອງ: ການອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍ
ການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າເລກທີ 01 ລົງວັນທີ 9/8/02

- ເພື່ອປະຕິບັດລັດຖະບັນຍັດ ເລກທີ 01/ ສປປ ລົງວັນທີ 9/8/02. ດໍາລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະບັນຍັດ ຂອງປະທ່ານປະເທດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງ
ປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ ເລກທີ 141/ນຍ ລົງວັນທີ 8/9/2003 ແລະ ບົດແນະນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເລກ
ທີ 02/ທຫລ ລົງວັນທີ 29/9/2003 ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ.
- ເພື່ອຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບຫຼັກການດັ່ງກ່າວ ນັ້ນ.
ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກຄໍາແນະນຳເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອອະທິບາຍບາງມາດຕາຂອງບົດແນະ
ນຳ ເລກທີ 02/ທຫລ ລົງວັນທີ 29/9/2003 ດັ່ງນີ້:

1. ກ່ຽວກັບການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕາມມາດຕາ 4.

ການຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດສູງສຸດບໍ່ເກີນ 2.000 ໂດລາ ຫຼື ທຽບເທົ່າເພື່ອເປົ້າໝາຍການ ປົນປົວ,
ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການສຶກສາຢູ່ຕ່າງປະເທດແມ່ນນຳໃຊ້ສະເພາະກັບຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນ ຕາເທົ່ານັ້ນ,
ຖ້າລູກຄ້າຕ້ອງການຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດເກີນ 2.000 ໂດລາສະຫະລັດ ຫຼື ທຽບເທົ່າ
ເພື່ອເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວໃຫ້ໄປຂໍຊື້ນຳທະນາຄານທຸລະກິດ. ສ່ວນລາຍລະອຽດການປະກອບເອກະສານ
ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂໍ້ 5.8, 5.9 ແລະ 5.10 ຂອງບົດແນະນຳ ເລກທີ 02/ທຫລ
ລົງວັນທີ 29/9/03.

2. ກ່ຽວກັບບັນດາເປົ້າໝາຍການຂາຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດ
ຕາ 5.

ຜູ້ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມາດຂໍຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດນຳທະນາຄານທຸລະກິດເພື່ອຊຳລະກັບ
ຕ່າງປະເທດສຳລັບທຸລະກຳດ້ານອື່ນໆນອກຈາກທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງບົດແນະນຳນັ້ນໄດ້ໂດຍ
ຕ້ອງມີການປະກອບເອກະສານຢັ້ງຢືນຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ເພື່ອຊຳລະໄປຕ່າງ ປະເທດ
ຢ່າງຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນ.

ພາຍຫຼັງທະນາຄານທຸລະກິດຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າແລ້ວທະນາຄານທຸລະ
ກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງຂຽນຈຳນວນເງິນຕົວຈິງທີ່ຂາຍໃຫ້, ເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາໃສ່ເອກະສານເພື່ອຢັ້ງຢືນ
ການຂາຍເງິນຕາໃຫ້ລູກຄ້າ. ທະນາຄານທຸລະກິດໃດເຊັນແປກມີເພື່ອຢັ້ງຢືນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າແມ່ນໃຫ້
ທະນາຄານນັ້ນເປັນຜູ້ສະໜອງເງິນຕາໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຂອງຕົນ, ຖ້າວ່າທະນາຄານດັ່ງກ່າວເຫັນວ່າຈະບໍ່
ສາມາດສະໜອງໃຫ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າ, ທະນາຄານ ດັ່ງກ່າວກໍ່ບໍ່ຄວນເຊັນແປກມີນຳ

ເຂົ້າໃຫ້ບໍລິສັດ. ສຳລັບໃບເສັຍພາສີອາກອນຕົ້ນສະບັບທີ່ລູກຄ້າ ຕ້ອງການເອົາຄືນກໍ່ສາມາດມອບໃຫ້
ໄດ້ແຕ່ທະນາຄານຕ້ອງສຳເນົາເອກະສານດັ່ງກ່າວເພື່ອເກັບຮັກສາໄວ້.

ສຳລັບມາດຕາ 5 ຂໍ້ 5.4 ກ່ຽວກັບການປະກອບເອກະສານຂໍຊື້ເງິນຕາສຳລັບເປົ້າໝາຍເພື່ອ
ໂອນກຳໄລ; ເງິນປັນຜົນຂອງ ບໍລິສັດລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ມີລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດກັບຄືນ ປະເທດ
ຫຼື ໄປປະເທດທີ່ 3, ໃບຢັ້ງຢືນການເສັຍພາສີອາກອນທີ່ຕ້ອງປະກອບມານັ້ນ ໝາຍເຖິງໃບຮັບ
ເງິນ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການເສັຍອາກອນກຳໄລ, ອາກອນລາຍໄດ້, ອາກອນເງິນປັນຜົນ ແລະ ອາກອນ ອື່ນໆ
ອອກໂດຍກົມ ຫລື ພະແນກສ່ວຍສາອາກອນ ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ.
ສຳລັບມາດຕາ 20 ຂໍ້ 20.1, 20.2 ກ່ຽວກັບການໂອນເງິນໄປຕ່າງປະເທດ, ໃບ
ເສັຍພາສີອາກອນໃຫ້ລັດນັ້ນມີຄວາມໝາຍຄືກັນກັບທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ຂ້າງເທິງຂອງຂໍ້ 5.4 ນີ້.

3. ກ່ຽວກັບການໂອນເງິນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດເພື່ອຊຳລະຢູ່ພາຍໃນປະເທດຕາມມາດຕາ 7.

ທຸກການໂອນເງິນຂອງລູກຄ້າທະນາຄານເພື່ອຊຳລະຄ່າສິນຄ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການຢູ່ພາຍໃນ
ປະເທດຕ້ອງໂອນເປັນເງິນກີບທັງໝົດໂດຍຮັບຮູ້ການເຮັດສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຕ່າງໆເປັນເງິນຕາຕ່າງ
ປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ເວລາຊຳລະຕົວຈິງຕ້ອງຊຳລະເປັນເງິນກີບຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງທະ
ນາຄານໃນມື້ຊຳລະ, (ຍົກເວັ້ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຊຳລະເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ).

ການໂອນເງິນເພື່ອຊຳລະເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ພາຍໃນປະເທດແມ່ນສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຢູ່
ພາຍໃນລະບົບທະນາຄານທຸລະກິດດ້ວຍກັນເທົ່ານັ້ນ.

ການຖອນເງິນສົດຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນຈາກບັນຊີຂອງຕົນໃນແຕ່ລະມື້ແຕ່ 10.000 ໂດ
ລາສະຫະລັດ ຫລື ທຽບເທົ່າລົງມາແມ່ນໃຫ້ສາມາດຖອນໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ
ລາວ (ກົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດ). ແຕ່ຖ້າບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດຕ້ອງການຖອນເງິນ ສົດເກີນກວ່າ 10.000
ໂດລາສະຫະລັດ ຫລື ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດສະກຸນອື່ນທຽບເທົ່າ ແມ່ນມອບ
ໃຫ້ຄະນະອຳນວຍການຂອງທະນາຄານທຸລະກິດກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດຕາມດຸນພິນິດ ແລະ ຫລັກ
ການການຮູ້ລູກຄ້າຂອງຕົນ (ໝາຍຄວາມວ່າໃຊ້ເຫດໃຊ້ຜົນ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ເປັນທຳ) ແລະ ຫລັກ ການ
ການຮູ້ລູກຄ້າຂອງຕົນ ເຊັ່ນ: ການເກັບກຳຂໍ້ມູນປະຫວັດຂອງລູກຄ້າຕົນວ່າແມ່ນໃຜ? ເຮັດວຽກຢູ່ ໃສ? ທີ່ຢູ່,
ວຽກງານຂອງຜູ້ກ່ຽວມີຄືແນວໃດ? ເພື່ອອະນຸຍາດໃຫ້ຖອນ, ແຕ່ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ
ລາວ (ກົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ຊາບທຸກໆຄັ້ງ. ສ່ວນການ ຖອນເງິນຕາຕ່າງປະ
ເທດເພື່ອຂາຍໃຫ້ທະນາຄານເອົາເງິນກີບນັ້ນແມ່ນບໍ່ຈຳກັດຈຳນວນແຕ່ທະນາຄານຕ້ອງເບິ່ງເປົ້າໝາຍ
ການນຳໃຊ້ວ່າ ອັນໃດຄວນຖອນສົດ, ອັນໃດຄວນໂອນບັນຊີນຳກັນ.

ໃນກໍລະນີເງິນຝາກມີກຳນົດທີ່ຮອດກຳນົດຖອນ, ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງບັນຊີບໍ່ຕ້ອງການຝາກຕໍ່ທະ
ນາຄານມີໜ້າທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນຫລືນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຖອນໄດ້ທັງໝົດບາດດຽວແຕ່ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງມີໃບ
ມອບເງິນສົດໃນເວລາຝາກເງິນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ໃບມອບເງິນສົດໃນເວລາຝາກຕໍ່ມາ. ກໍລະ ນີຫລັກ ຖານ ຫລື
ເຫດຜົນບໍ່ພຽງພໍແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ຄະນະອຳນວຍການຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ໃຊ້ດຸນພິນິດ. ຖ້າວ່າທະນາຄານບໍ່ສາມາດໃຫ້ຖອນເງິນສົດໄດ້ບາດດຽວ, ເງິນທີ່ຍັງເຫລືອແມ່ນໃຫ້ທະ
ນາຄານເປີດບັນຊີເງິນຝາກປະຫຍັດ ຫລື ເງິນຝາກກະແສລາຍວັນໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ໃຫ້ ສາມາດຖອນ
ເງິນສົດໄດ້ຕາມລະບຽບການໃນມື້ຕໍ່ໄປ.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອະນຸຍາດສຳລັບ ສະຖານທູດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຢູ່ໃນ ສປປ

ລາວ ແລະ ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ນຳໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຂຽວຊານຈາກຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີບັນຊີເງິນຝາກເປີດໄວ້ນຳບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວໃຫ້ສາມາດຖອນເປັນ ສິດເງິນໄດ້ເກີນ10.000ໂດລາສະຫະລັດ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຕໍ່ວັນເທົ່າທີ່ຈຳເປັນສະເພາະເປົ້າໝາຍການຈ່າຍ ເງິນເດືອນແກ່ພະນັກງານຕ່າງປະເທດຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ແກ່ລູກຄ້າ, ທະນາຄານທຸລະກິດຄວນຊຸກຍູ້ໃຫ້ລູກຄ້າຈ່າຍເງິນເດືອນໃຫ້ພະນັກງານຕ່າງປະເທດຂອງ ຕົນດ້ວຍການໂອນເງິນເດືອນເຂົ້າບັນຊີຂອງພະນັກງານແຕ່ລະຄົນທີ່ເປີດຢູ່ທະນາຄານໃດໜຶ່ງ.

ສຳລັບການນຳເງິນສິດທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດມາຝາກເຂົ້າບັນຊີທີ່ມີແລ້ວຂອງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໃຫ້ມີການຈຳກັດຈຳນວນ, ແຕ່ໃນກໍລະນີລູກຄ້ານຳເງິນສິດຫລາຍຜິດປົກກະຕິເຂົ້າມາ ຝາກ, ຄະນະອຳນວຍການຂອງທະນາຄານທຸລະກິດກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງໃຊ້ດຸນພິນິດ ແລະ ຫລັກການການ ຮູ້ລູກຄ້າຂອງຕົນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີແຕ່ເງິນທີ່ບໍລິສຸດເຂົ້າທະນາຄານ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ທະນາ ຄານແຫ່ງ ສປປລາວ ຊາບ(ກົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ກົມຄຸ້ມຄອງ ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ) ພ້ອມທັງຕິດຕາມການນຳໃຊ້ບັນຊີຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

4.ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕາມ ມາດຕາ 11 .

ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ມີລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກການ ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຕ້ອງນຳເງິນເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 120 ວັນ ນັບຈາກວັນມອບສົ່ງສິນຄ້າ ຫລື ການບໍລິການຢູ່ດ່ານຊາຍແດນ (FOB).

ກໍລະນີຍົກເວັ້ນການນຳລາຍຮັບເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາ ສປປ ລາວມີດັ່ງນີ້:

(1) ສ່ວນທີ່ຕ້ອງຊຳລະໜີ້ສິນເງິນກູ້ຈາກຕ່າງປະເທດຕາມການອະນຸຍາດຂອງ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ມາຈົດທະບຽນນຳທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວແລ້ວ ຕາມ ມາດຕາ17.1 ຂອງບົດແນະນຳ.

(2) ສ່ວນທີ່ຕ້ອງຊຳລະໜີ້ສິນເຊື່ອການຄ້າຢູ່ຕ່າງປະເທດຕາມແຜນການທີ່ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ອະນຸຍາດ ຕາມມາດຕາ 17.2 ຂອງບົດແນະນຳ.

(3) ສ່ວນທີ່ມີໃນຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງລັດຖະບານແຫ່ງສປປ ລາວ ກັບນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ.

ສຳລັບກໍລະນີຍົກເວັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະພິຈາລະນາໃຫ້ຜູ້ ກ່ຽວເປີດບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ຕ່າງປະເທດເພື່ອຮັບເອົາລາຍຮັບທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງ ປະເທດຂອງຕົນເພື່ອ ຊຳລະໜີ້ສິນຂອງຕົນຢູ່ຕ່າງປະເທດໂດຍກົງຕາມແຜນການ ທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບ ຮູ້ແລ້ວນັ້ນ. ສ່ວນທີ່ເຫຼືອຈາກການຊຳລະໜີ້ຕ່າງປະເທດແມ່ນຕ້ອງໂອນເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ລາວຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ເປີດບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ໄດ້ ນຳໃຊ້ບັນຊີດັ່ງກ່າວ ເພື່ອການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກຳຂອງຕົນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວແມ່ນໃຫ້ມາແຈ້ງກ່ຽວກັບບັນຊີເງິນຝາກດັ່ງກ່າວຂອງຕົນໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ກົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງຕົນທີ່ໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ເພື່ອມີວິທີການ ແກ້ໄຂເຮັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ທະນາຄານທຸລະກິດຊື້ເອົາເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກບັນຊີຂອງຜູ້ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ຍື່ນເອກະສານສະແດງຄວາມຈຳເປັນກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດພາຍໃນ 1 ເດືອນນັ້ນ, ທະນາຄານທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງອອກໃບຢັ້ງຢືນການຊື້ເງິນຕາດັ່ງກ່າວຂອງຕົນໃຫ້ເຈົ້າ

ຂອງເງິນເພື່ອເກັບມ້ຽນໄວ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຍັງຢືນຂໍຊື້ເງິນຕາຄືນເມື່ອຕົນມີຄວາມຕ້ອງການໃນອາ ນາຄົດ.
ການຊື້ - ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນປະຈຳວັນ
ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດກຸ່ມຂອງ.

5. ກ່ຽວກັບການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດເປັນເງິນສົດເຂົ້າ - ອອກ ສປປ ລາວຕາມມາດຕາ 12 ແລະ
ມາດຕາ 14.

ຕາມມາດຕາ 12, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນລວມທັງນັກທຸລະກິດ ແລະ ນັກລົງທຶນຕ່າງປະ
ເທດທີ່ນຳເງິນສົດເກີນ 2.000 ໂດລາສະຫະລັດ ຫລື ທຽບເທົ່າເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຜ່ານດ່ານສາ
ກົນ ຕ່າງໆຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີອາກອນປະຈຳດ່ານຢ່າງຄົບຖ້ວນເພື່ອອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳ
ເງິນສົດເຂົ້າປະເທດໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວເພື່ອເປັນຫຼັກຖານໃນການນຳເງິນຈຳນວນດັ່ງກ່າວອອກນອກ ສປປ ລາວຄືນ,
ຖ້າວ່າເປັນຈຳນວນເງິນຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ເງິນນຳເຂົ້າມາເພື່ອລົງທຶນກໍຄວນໃຫ້ນຳມາຝາກໄວ້
ບັນຊີຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດໃດນຶ່ງ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີອາກອນປະຈຳດ່ານ ມີໜ້າທີ່ເຮັດໃບນຳສົ່ງສຳເນົາ
ໃບແຈ້ງເງິນດັ່ງກ່າວໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ກົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ຊາບໃນແຕ່ລະມື້.
ສຳລັບຢູ່ຕ່າງແຂວງ, ຜູ້ເດີນທາງອອກ ສປປ ລາວ ທີ່ຕ້ອງການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດເປັນເງິນ ສົດ ຫລື
ວັດຖຸມີຄ່າທີ່ບໍ່ເປັນຮູບປະພັນຕິດຕົວໄປນຳ, ຖ້າເກີນ 2.000 ໂດລາສະຫະລັດ ຫລື ທຽບເທົ່າ,
ສຳລັບເງິນກີບຖ້າເກີນ 5 ລ້ານກີບຂຶ້ນໄປ, ແຂວງໃດມີສາຂາທະນາຄານກາງຕັ້ງຢູ່ ແມ່ນໃຫ້ ສາຂາ
ທະນາຄານກາງເປັນຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດ. ສຳລັບແຂວງໃດທີ່ບໍ່ມີສາຂາຂອງທະນາຄານ
ກາງ, ທະນາຄານກາງຈະມອບສິດໃຫ້ສາຂາຂອງທະນາຄານທຸລະກິດຂອງລັດໃດນຶ່ງເປັນຜູ້ອອກໃບ ອະນຸຍາດ.

6. ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດເງິນຕາຕ່າງປະເທດຕາມມາດຕາ 13:

ການສ້າງຕັ້ງຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ແລະ ໜ່ວຍຕົວແທນແລກປ່ຽນເງິນຕາໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ສຳລັບທະນາຄານທຸລະກິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ; ໃຫ້ສາມາດສ້າງຕັ້ງຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ແລະ
ໜ່ວຍຕົວແທນແລກປ່ຽນເງິນຕາຂອງຕົນໄດ້ທຸກແຫ່ງ ຕາມທີ່ຜູ້ບໍລິຫານທະນາຄານເຫັນວ່າເໝາະສົມ
- ສາຂາທະນາຄານທຸລະກິດຕ່າງປະເທດ ສາມາດເປີດບໍລິການແລກປ່ຽນເງິນຕາຢູ່ພາຍໃນສະ
ຖານທີ່ສາຂາຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ.
- ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາຂອງເອກະຊົນ
ແລະ ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາຂອງຮຸ້ນສ່ວນ.

7. ກ່ຽວກັບການຍັງຢືນການນຳເຂົ້າທຶນຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດຕາມມາດຕາ 19:

ໂຄງການລົງທຶນທີ່ແຂວງເປັນຜູ້ອະນຸມັດແມ່ນມອບສິດໃຫ້ສາຂາຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ
ລາວເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນການນຳເຂົ້າທຶນ. ສາຂາຂອງທະນາຄານທຸລະກິດຢູ່ບັນດາແຂວງໃກ້ຄຽງ ມີ
ໜ້າທີ່ລາຍງານການນຳເຂົ້າທຶນຂອງນັກລົງທຶນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໃຫ້ສາຂາຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ຊາບເປັນແຕ່ລະເດືອນ.

ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນທີ່ສູນກາງ, ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ແຂວງບໍລິ
ຄຳໄຊແມ່ນທະນາ ຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສຳນັກງານໃຫຍ່ (ກົມເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ເປັນຜູ້ອອກໃບ
ຢັ້ງຢືນການນຳເຂົ້າທຶນ.

ຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດຫຼັງຈາກ1ອາທິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຜູ້ວ່າການທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ